

BULETIN INFORMATIV

Nr.
51

9
Aprilie
2021

EDITORIAL

Adevărul e neutru

Justin Ștefan, Secretar General LPF

Așa e în limba română. Un adevăr, două adevăruri. La singular e la genul masculin, la plural e la genul feminin. Un caiet, două caiete. Alt exemplu. Sau, vorba lui Marin Preda, în "Cel mai iubit dintre pământeni", există mai multe adevăruri despre același fapt. Există adevărul tău, adică ceea ce crezi tu că e adevărat despre ceva sau cineva, există adevărul aceluia, există adevărul meu, despre cineva sau ceva, există adevărul lumii, ceea ce crede ea despre cineva și, finalmente, există adevărul adevărat pe care doar Dumnezeu îl știe. Dar există.

La noi e neutru, cum spuneam. Adevărul în România e undeva la mijloc, nu așa se spune? În fotbalul românesc el nu trebuie să supere, să schimbe o ordine dinainte stabilită, să ducă la dezvoltarea unor relații de joc. Adevărul, în orice caz, nu e deloc totuna cu sistemul. Care are întotdeauna justificările și adevărurile sale. La plural.

Sistemul play off/play out, de pildă. Din moment ce există, reprezintă un adevăr al unei competiții care are nevoie de el. Pentru mărirea competitivității, pentru adrenalină, pentru o concurență mai aprigă, pentru menținerea unui suspans al campionatului.

Cât timp va mai fi acest sistem? Atâta timp cât competiția va îndeplini sau va impune condițiile amintite mai devreme. Și aici chiar e un adevăr. Totul în viață e o chestiune de timp și se rezolvă în timp, mai devreme sau mai târziu.

Când vom avea toate cluburile de elită, sau de primă scenă, cum doriți să le denumiți, cu infrastructura bine pusă la punct, cu Centrele de copii și juniori dezvoltate la standardele cerute de momentul actual al fotbalului european, cu stadioane moderne și care să ofere fanilor aceleași condiții pe care le au

suporterii lui Juventus sau cei ai Borussia Dortmund, de pildă, atunci vom ști că am atins nivelul următor.

Sigur că "NexT level" va impune schimbări radicale, dar acestea vor veni de la sine, ca un proces inevitabil al atingerii sale. Printre care, foarte probabil, și cel al formatului, al numărului de echipe care compun Liga

1, dar și celelalte ligi, pentru a avea o piramidă corectă a fotbalului românesc, cu o bază largă de dezvoltare și selecție și cu o divizie de elită care să încerce să facă din nou performanță în cupele europene. Sigur, nu să ne propunem să le câștigăm, sau să jucăm în semifinalele ori finalele acestora, ca pe vremuri, dar prezențe în grupele Champions League ar trebui să devină din nou posibile. Dacă nu cumva, chiar probabile. Așa cum calificarea la Turneul Final al Campionatului Mondial din anul 2026, din Statele Unite, Mexic și Canada va trebui să devină un obiectiv de importanță majoră națională, fie și doar pentru faptul că atunci se vor fi împlinit 28 de ani de la ultima noastră participare la o Cupă Mondială! Prea mult, prea dureros, deși, vai, atât de perfect explicabil... Cât despre actuala campanie de calificare la Mondialul de anul viitor din Qatar, sentimentul meu e că deja se află într-un foarte mare pericol, dacă nu cumva e ca și compromisă.

Și aici sunt alte adevăruri, răspunsuri la întrebări care pot fi puse, care trebuie să fie puse, în caz că vrem să știm unde suntem și, mai ales, cine suntem.

De fapt și de drept, adevărul nu e neutru decât în gramatică. Ca definiție de gen. Și nu e nici undeva la mijloc. Adevărul constă în propria noastră putere de a înțelege, a dori și a reuși să schimbe lucrurile. Doar atât. Pentru că fără el, chiar nu se mai poate!

INTERVIU

Interviu cu Eugen Beza (antrenor FC Hermannstadt)

realizat de **Cosmin Călinescu și Octavian Țopa**

A preluat echipa de la Liviu Ciobotariu într-un moment dificil, dar victoria categorică din ultima etapă, 4-1 cu FC Argeș, pare să fi readus încrederea pe malul Căminului.

Are meritul de a se fi înhămat la un car pe care mulți specialiști s-au grăbit să-l categorisească drept imposibil de urnit din nisipurile mișcătoare ale retrogradării.

Eugen Beza, născut pe **1 iunie 1978**, la Sibiu, a jucat în ligile inferioare pentru Viromet Victoria, Inter Sibiu, Minaur Zlatna, FC Sibiu, CS Otopeni, FCM Câmpina, Forex Brașov, Măgura Cisnădie și Voința Sibiu. Cu Voința a reușit promovarea pe prima scenă în 2011 și a evoluat 28 de meciuri în sezonul 2011-2012 al **Ligii 1**.

A fost antrenor secund la **FC Hermannstadt** încă din sezonul 2016-2017, debutul ca principal în Liga 1 bifându-l în ediția 2019-2020, când a condus echipa, ca intermediar, în partida din 7 octombrie 2019, Astra - FC Hermannstadt 0-0.

1 *Ce s-a schimbat odată cu trecerea de la postul de secund la cel de antrenor principal?*

Responsabilitatea, în primul rând. Asta a crescut! Sunt conștient că soarta echipei stă acum și în mâinile mele, iar această îndatorire mă face să fiu mult mai responsabil, atât ca om, cât și ca profesionist.

Privesc lucrurile, cum spuneam, cu infinit mai multă atenție.

2 *Ce calități v-au inspirat/transmis antrenorii cu care ați lucrat în trecut?*

Toți antrenorii cu care am lucrat sunt niște oameni deosebiți. Sunt specialiști foarte buni ai Ligii 1. Cred că, probabil, cea mai mare influență am avut-o de la

Alexandru Pelici, pentru că ne leagă și o relație de prietenie de lungă durată, care se păstrează și acum, în prezent. L-am avut pe Mister atât ca antrenor, cât și coleg de staff. De la fiecare antrenor am învățat multe lucruri utile, Vasile Miriuță, Costel Enache ... Am avut o relație foarte bună cu dl Eugen Neagoe, de la dl Ruben Albes am prins lucruri interesante din

metodele spaniole de antrenament, iar cu dl Liviu Ciobotariu sunt și în prezent într-o relație de prietenie.

3 *Care a fost cel mai greu moment pe care l-ați trăit la FC Hermannstadt?*

Meciul cu Dunărea Călărași, cu două sezoane în urmă. Unul decisiv atunci pentru echipa noastră. Cu câteva secunde înainte de final, eram retrogradați. Dunărea a înscris pe final, iar totul a devenit negru, fără viitor. Am suferit foarte mult, iar acele momente m-au marcat. Nu le voi uita toată viața!

4 *Care este modelul dvs în antrenorat, atât din punct de vedere tactic cât și al charismei, comunicării, imaginii?*

Nu aș putea să spun că am un idol sau un model în antrenorat. Studiez mulți antrenori, nu numai unul și asta pentru că sunt de părere că nu te poți inspira de la o singură figură. Nu poți avea un singur model! Spre exemplu, îmi place Jurgen Klopp pentru modul în care motivează jucătorii de la Liverpool! Eu nu am însă "uneltele" pe care le are Jurgen Klopp în demersurile sale... Încerc să iau de la fiecare cele mai bune aspecte, toate lucrurile bune, iar prin acumulări să îmi formez o filosofie proprie de a antrena.

5 *Unde vă vedeți la finalul acestui sezon, dar și în sezonul următor?*

Sunt foarte optimist. În momentul în care am preluat echipa, mulți au zis că sunt nebun. Alții, în

schimb, au mare încredere în mine, iar asta mă responsabilizează și îmi oferă încredere. Mă face să gândesc pozitiv și realist în egală măsură. Dacă vom reuși să salvăm echipa, probabil că voi continua ca antrenor principal la FC Hermannstadt. Îmi doresc asta foarte, foarte mult! Îmi doresc să am un nou contract cu Hermannstadt la nivel de Liga 1. Ținând cont că anul viitor va fi gata și stadionul la Sibiu, acest fapt va fi o împlinire totală pentru echipa noastră, dar și pentru mine ca om și tehnician. Iubesc Sibiu, locul unde am fost format ca fotbalist și unde am jucat ani de zile. Respect fanii sportului, pe toți suporterii acestei echipe și sunt convins că împreună vom putea să realizăm ceva special în viitor, fiindcă orașul nostru merită acest lucru!

INTERVIU

Interviu cu Andrei Ciobanu
(Viitorul Constanța)

realizat de Sorin Teodoreanu și Octavian Țopa

Trei dintre primii cei mai buni patru fotbaliști români la turneul final al **Campionatului European U-21** sunt formați la **Academia Gheorghe Hagi**. Cel mai bun dintre ei, conform cifrelor InStat, a fost **Andrei Ciobanu**, autor, printre altele, a unui gol fabulos marcat din lovitură liberă. În spatele aprigului mijlocaș box to box, cu șuturi năpraznice, se ascunde un tânăr responsabil și modest, care privește fără teamă concurența.

1 Felicitări pentru evoluția de la Campionatul European. Cum a fost?

Mulțumesc frumos. A fost un Campionat European cu meciuri foarte tari. Eu spun că am făcut o figură frumoasă, așa cum ne-am și propus la începutul turneului. Am mers acolo cu gânduri pozitive și cred că asta s-a văzut și pe teren.

2 Ai marcat un gol superb cu echipa Țărilor de Jos, o specialitate a casei pentru tine, putem spune ...

(Zâmbește) Da, am mai marcat din asemenea poziții ... Sper ca până la sfârșitul sezonului să mai marchez și pentru Viitorul, să-mi ajut și echipa de club cât mai mult.

3 Ați plecat neînvinși de la EURO. Sunteți dezamăgiți, credeți că se putea mai mult?

Da, a fost o dezamăgire deoarece am făcut cinci puncte într-o grupă foarte puternică și totuși nu ne-am calificat. Nu am pierdut niciun meci și, când te uiți că alții, din alte grupe, s-au calificat cu doar trei puncte și e

normal să fi dezamăgit. Mai ales că am muncit foarte mult!

4 **Care crezi că fost cel mai greu meci dintre cele trei?**

Cred că cel cu Țările de Jos a fost cel mai greu pentru că olandezii sunt jucători foarte buni, cu execuții și tehnică foarte bună. Dar să știți, cotele dinaintea competiției nu au contat și îmi doresc ca în viitor să mai jucăm cu echipe foarte puternice și să arătăm că nu le suntem inferiori.

5 **Ai fost declarat, conform cifrelor InStat, cel mai bun jucător român la acest turneu final. Poate fi și asta o motivație suplimentară?**

Da. Mă bucur că am putut să-mi ajut colegii și sper ca în meciurile viitoare de campionat să continui pe această linie. Toată lumea știe cât de responsabil se muncește aici, la Academia Hagi, ce grad mare de profesionalism implică formarea, pregătirea noastră și de asta cred că, atât eu, cât și

colegii mei Boboc, Mățan, dar și ceilalți, putem evolua bine la echipele naționale, indiferent de categoria de vârstă.

6 **A fost vreun adversar care te-a impresionat în mod deosebit la acest turneu final?**

Da, olandezul Noa Lang (n.n. 21 de ani, atacant produs de Ajax Amsterdam, în prezent împrumutat la FC Bruges), un fotbalist extrem, extrem de talentat.

SPONSOR

CRONICĂ

Chile, Pelé, Vava, Didi, Jara

realizată de **Marius Mitrăn**

Sâmbătă seară era, pe 28 iunie 2014, când Chile era să elimine Brazilia de la Mondial chiar la ea acasă. În minutul 120 Pinilla, care joacă la Cagliari, în stare așadar să înțeleagă cât poți să te bazezi pe un centru atacant cu ocazii puține, a preluat la 17 metri, ușor liber era, și a tras fulgerător. Mingea a izbit transversala porții lui Julio Cesar și a sărit în careu. Apoi, în câteva secunde Brazilia a țâșnit pe un contraatac, Hulk a scos un corner și englezul Howard Webb a fluierat sfârșitul. La penalty-uri, cei mai mulți ați văzut, Willian a dat pe lângă poartă, Pinilla a ratat și el, și de acolo, și atunci, a ratat și Alexis Sanchez, care marcase însă golul de 1-1, după David Luiz a înscris și Marcelo, Brazilia a făcut 2-0, Aranguiz, pentru Chile, gol, 2-1, Hulk ratează și el, Diaz egalează: e 2-2. Stadionul, țările lor plus ale noastre, planeta, cu toții ne tragem, cinci secunde, sufletul. După 90 de minute era 1-1. După 120, tot așa, cu bara lui Pinilla în sfârșitul sfârșitului. După patru penalty-uri de fiecare e, fărâmițat în speranțe, același echilibru: 2-2. Sau, dacă adunăm altfel, 3-3. Cum vreți.

E totuna. E tot aia. Bate Neymar. Ultimul sărut. El, eroul spațiilor publicitare, el, totuși, fotbalistul băiat mare și, parțial, genial. Face pașii mici, mici de tot, începe o acoladă în jurul balonului și Bravo, portarul chilienilor, se aruncă în partea opusă șutului. Brazilia are 3-2. Sau 4-3, cum credeți și voi.

Bate Jara. Ultimul – ultimul. El deschisese scorul cu autogolul ăla în care i-a luat aerul lui David Luiz. David Luiz însă a marcat, până la urmă, a fost primul la 11 metri. El, Jara, e ultimul. David Luiz măcar a avut inspirația să se bucure atunci la autogolul lui, să creadă lumea că nu el, că nu atunci, că nu acolo...

Acum însă e el, ultimul, cu voia dumneavoastră. Probabil nu și cu a lui. Dar cineva trebuie să fie acum, acolo, față-n față cu Julio Cesar și cu toată Brazilia. Uite că e el, Gonzalo Jara. Oare ce-or zice acum cei de acasă? Care casă? Ai lui sunt la Nottingham, unde joacă el pentru bani. În Anglia e acasă. Și în Chile e acasă. A

ales stânga lui Julio Cesar și a tras tare. Un pic prea lateral însă și, din bară, până la urmă mingea n-a sărit în poartă, ci afară.

... Chile, sâmbătă seară, 28 iunie 2014, era să elimine Brazilia de la Mondial, chiar la ea acasă. Dar Brazilia a rezistat și-așa, într-un picior de Dumnezeu, și dacă aș fi fost acolo poate că tot așa aș fi scris cronică acelui final de meci. În 1998, la Paris, aveam 30 de ani și mi s-a tăiat respirația când, la încălzirea jucătorilor, l-am văzut pe Carlos Bledorn, zis Dunga, făcând pase cu capul (știți cum, „cap-cap”, ca noi...) cu Cesar Sampaio. Erau sub masa presei, lângă tușă, pe Parc des Princes. Bluze albastre, șorturi albe. Cap-cap! Cap... cap! Alb-albaștri, ca ai mei. Urma Brazilia – Chile și eu scriam cronică pentru Pro Sport, unde eram editorialist și în zilele și nopțile alea pariziene mi se părea, ca unui tâmpit, că toată lumea e a mea. Era, dar nu toată.

A fost atunci, pe 27 iunie 1998, Brazilia – Chile 4-1, Cesar Sampaio și Ronaldo câte două, Marcelo Salas, El Matador, pentru chilieni, când era deja 3-0. Am scris cronică din Pro Sport cu gândul la cărțile mele de altădată, dintre care primele două erau despre Brazilia lui Pelé și despre Chile și despre Garrincha despre care tata spunea că era șchiop și că fenta, așa, cu un picior mai scurt...

... Aș vrea să ajung într-o zi în Chile. Și în altă zi în Brazilia. Poate că am să ajung. N-aș putea să trec însă toate aceste

povești fără să mă agăț de momentul în care am descoperit prima carte despre ceea ce văzusem, cu tata de mână, pe stadioane. De fapt nu mă agăț, pentru că în amintire nu m-am desprins niciodată de impactul de atunci. Acum nu pot spune însă care a fost prima carte citită. Ori „Perla neagră” de Alain Fontan, o biografie a lui Pelé, pe care tata mi-a dat-o cadou de ziua mea, prin '77, într-o perioadă când Edson Arantes do Nascimento încă mai juca, la Cosmos New York, ori „Fotbal la poalele Cordilierilor”, a lui Titi Teașcă. Pe prima n-o mai am, victimă a deselor schimbări de domiciliu, probabil, dar mi-o amintesc perfect. Avea o copertă verde, pe care era desenat un fotbalist negru care jongla cu o minge albă, uriașă, iar numele autorului era scris mic, în stânga, sus, cu negru. Cea de-a doua era cronică Mondialului din 1962, din Chile.

Din „Perla neagră” rețin mai degrabă o imensă tristețe, legată de copilăria lui Pelé, sărăcia în care crescuse, începuturile la Bauru, un sătuc, primul penalty, ratat și teama sfâșietoare a puștiului de culoare că va fi dat afară, bănuții câștigați de el și puși în palma mamei... Era ceva din „Singur pe lume” de Hector Malot și poate de aceea mi-a plăcut mai mult o carte fără ambiții stilistice, dar care povestea meciuri. Nu scria Teașcă despre Santos-ul lui Pelé, ci despre uluitoarea accidentare din meciul Brazilia – Cehoslovacia, „Perla” făcând o ruptură musculară după ce

pendulase fantastic piciorul drept la un șut care trăsise transversala. În locul lui a intrat un puști, Amarildo, care avea să fie eroul Braziliei, cu două goluri la următorul meci, cu Spania, 2-1, dar și în finala cu Cehoslovacia. Apropo de finală, iată formulele de echipă ale unui meci pe care l-am văzut abia pe la 40 de ani, în celebra colecție FIFA cu DVD-urile tuturor campionatelor mondiale, colecție pe care o am de la o echipă de filmare britanică, în cutie țiplată, dar și din suplimentul nu știu cărui ziar de al nostru, în cutie desfăcută și răspândită prin toată casa... Meci pe care-l știu, fază cu fază, nerv cu nerv, emoție lângă emoție din „Fotbal la poalele Cordilierilor”. N-am cum să uit vreodată: capitolul „Finala” era la pagina 200! Cartea se deschidea acolo automat, ca „Răscoala” lui Rebreanu la scena cu Nadina.

Așadar: Santiago de Chile, 17 iunie 1962. Spectatori: 68.769. Vremea frumoasă, iarnă chiliană, colinele înzăpezite în Anzi. Cele două echipe au intrat în joc cu: Brazilia: Gilmar – Djalma Santos, Mauro, Zozimo, Nilton Santos – Zito, Didi, Zagallo – Garrincha, Vava, Amarildo. Apoi, Cehoslovacia: Schroiff – Tichy, Plushal, Popluhar, Novak – Kvasnak, Masopust – Pospichal, Scherer, Kadraba, Jelinek.

Țin minte apoi clinchetul vesel din silabele de 24 de karate – aur din naționala carioca: Zi-to, Va-va, Di-di, Za-ga-lo, A-ma-ril-do, dar mai ales poveștile îmbrăcate în ciocolată despre Didi, cel care inventase „foglia secca” – șutul care

imita prin efect căderea „frunzei uscate” din copac, ori despre „Diavolul șchiop” – Garrincha. Tata îmi vorbise de zeci de ori despre „cea mai mare extremă a lumii” și-mi și arăta, cum am spus, uneori, pasul inegal al „șeptarului”. De la Garrincha, a cărui fentă drăcească arunca fundașul în direcția opusă plecării extremei, pentru că Garrincha avea un picior mai scurt și apărătorul nu știa dacă aplecarea din corp era generată de fentă ori de betesuș, de la el așadar mi-a plăcut „numărul 7”, ceea ce jucam și eu, pe strada Zborului, în Otopeni ori în curtea școlii. Dacă doriți să vedeți cine a fost cu adevărat Garrincha, există încă imagini fabuloase păstrate de memoria peliculei. Intrați pe Youtube și veți uita să închideți gura... măcar câteva secunde, vă asigur!

În fine, Brazilia începe finala ca și în '58, în Suedia, cu stângul, cehii înscriu prin Masopust, care era „Balonul de Aur” al Europei, dar după două minute Amarildo egalează, apoi Zito și Vava aduc titlul mondial! Mai spune Teașcă în carte că chilienii n-au mai ținut în finală cu Brazilia, pentru că americanii n-au mai ieșit de pe tunel, înainte de meci, cu drapelul țării gazdă, ca la toate meciurile de până atunci, ci cu al lor, cel cu „Ordem e Progresso”. În schimb cehii au făcut-o, în premieră, captând toată dragostea chilienilor. De atunci, cică, Brazilia urăște Chile.

Povestea din Anzii Cordilieri e lungă, cu Spania lui Helenio Herrera, un argentinian care antrena și în Italia, pe Inter, în aceeași

perioadă, cu Omar Sivori, argentinian și el, dar jucând pentru Italia, cu Anglia, cu Bobby Moore și Bobby Charlton, Ungaria cu legendarul portar Grosics și cu Albert. De altfel, a fost un Mondial al portarilor celebri, de la brazilianul Gilmar, cel mai bun din întreaga istorie a sud-americanilor, la mexicanul Carbajal, la al patrulea din cele cinci turnee finale la care a jucat. Pozele cu ei din carte, în alb-negru, erau superbe, în plină paradă, mai ales cele cu Iașin, uriașul din poarta URSS. Pe lângă cartea cu eroi și poze minunate, eu am rămas de atunci și cu o fotografie de-a lui Zoli Crișan, tot cadou și cu una de-a mea pe spatele căreia am scris cu stiloul cu peniță Pelican: „Zoltan Crișan, nr. 7”. Deși la școală, fără să șchiopătez, eram chiar Garrincha...

Cât despre echipa națională a noastră, cu Voinescu, Nunweiler III și IV, Pârcălab ori Constantin „Profesorul”, ea n-a fost înscrisă în preliminariile pentru Chile, întrucât nu se calificase la precedentele din Suedia și Partidul Comunist, pe atunci, nici nu ierta, nici nu uita. Partidul Comunist Român era doar, pur și simplu, idiot. Doi ani mai târziu, eliberat de ură și, parțial, de prostie, același partid îi permitea echipei naționale olimpice să joace și să se califice la singurul turneu final olimpic din istoria fotbalului nostru, cel de la Tokyo, acolo unde, desigur, puteam trece în semifinale dacă Profesorul Constantin nu rata acel penalty nenorocit, în meciul cu Ungaria...

THE MOST VERSATILE AND PRECISE DATA

InStat'

- ▶ Soluții statistice și analitice pentru antrenori, jucători, scouteri, directori sportivi, ligi profesionale, cluburi, federații
- ▶ Platforma online InStat Scout cu video ale meciurilor
- ▶ Rapoarte pentru meciurile proprii și echipele adverse
- ▶ Rapoarte cu parametrii fizici ai jucătorilor
- ▶ Servicii filmare și transmisiune online competiții sportive

**FOTBAL
BASCHET
FUTSAL
INSTAT TV**

x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x

instatsport.com

Pentru demo sau ofertă
ne puteți contacta la:
vitalie.ciorici@instatsport.com
+40 759 100 011

CLEVERMEDIA

NETWORK

LOOKSPORT

LOOKSPORT 2

LOOKSPORT 3

LOOKPLUS

AGROTV

PROFi↑.ro

LOOKMEDICA